

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

10 aprilie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Diaconu Iurie,

Judecători – Guzun Ion și Catan Liliana,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Pasat Liliana, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 05 decembrie 2018, în cauza penală privindu-l pe

*Catranji Ivan Xxxxx, născut la xxxxx,
originar din or. Xxxx, regiunea Xxxx, domiciliat
în or. Xxxxx, str. Xxxxx, ap. xx.*

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 05.07.2018 – 24.07.2018;
2. instanța de apel: 21.08.2018 – 05.12.2018;
3. instanța de recurs: 11.02.2018 – 10.04.2018.

Asupra recursurilor în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți, sediul Central din 24.07.2018, Catranji Ivan a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 46, 224 alin. (1) Cod penal și în baza acestei Legi i s-a stabilit pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 600 (șase sute) unități convenționale ceea ce constituie 30 000 (treizeci mii) lei.

Solicitarea procurorului cu privire la încasarea cheltuielilor judiciare, a fost respinsă.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, Catranji Ivan în perioada

anilor 2016-2018, urmărind scopul obținerii anumitor profituri, ca urmare a păstrării, transportării și ulterioara realizare a substanțelor chimice, toxice periculoase și anume „mercur” întru realizarea intenției infracționale comune a creat în prealabil o reuniune stabilă de persoane, care activau conform planului bine determinat de activitate infracțională, ce includea acțiunile de păstrare, transportare a substanțelor de mercur și ulterioara comercializare a acestora și obținerea de către membrii grupării criminale respective a beneficiilor materiale.

Astfel, în perioada respectivă, aflându-se în mun. Bălți, Catranji Ivan de comun acord și după o înțelegere prealabilă cu alte persoane, au asigurat păstrarea în depozitele de pe teritoriul SA „Electrotehnica” amplasată pe adresa mun. Bălți, str. Ștefan cel Mare, 160, contrar regulilor stabilite ce țin de păstrarea, transportarea substanțelor chimice, otrăvitoare, mai multe recipiente în care se afla substanță de mercur.

Prin urmare, urmărind scopul de profit, Catranji Ivan a propus mai multor persoane spre vânzare substanța de mercur respectivă și ulterior aflându-se în mun. Bălți, întru comercializarea substanței respective, cu încălcarea regulilor stabilite a păstrat și ulterior a transmis, investigatorului sub acoperire: la 20.02.2018 și la 02.03.2018 mai multe recipiente, în care conform rapoartelor de expertiză judiciară nr. 34/12/l-R-866 din 15.03.2018 și nr. 34/12/l-R-1201 din 22.05.2018 s-a stabilit că se afla substanță chimică, otrăvitoare - „mercur”, în cantitate totală de 1 283 grame.

Ulterior, urmărind aceeași intenție infracțională, la 29.03.2018, Catranji Ivan, aflându-se în mun. Bălți, coordonând acțiunile sale cu ceilalți membri ai grupării criminale respective, contrar regulilor stabilite ce țin de păstrarea și transportarea substanțelor periculoase de mercur, a păstrat și ulterior a transportat de la locul de depozitare, pentru a le comercializa, mai multe recipiente, în care, conform raportului de expertiză judiciară nr. 34/12/l-R-1518 dn 21.04.2018, se afla substanță chimică, otrăvitoare - „mercur”, în cantitate totală de 6 508,55 grame.

Urmare a acțiunilor infracționale întreprinse de către Catranji Ivan, exprimate și prin încălcarea regulilor stabilite ce țin de păstrarea și transportarea substanțelor de mercur, stabilite conform art. 6, 8, 11, 12 din Legea cu privire la regimul produselor și substanțelor nocive nr. 1236 din 03.07.1997, art. 20, 25 din Legea privind deșeurile nr. 209 din 29.07.2016, art. 1 al Regulamentului privind controlul transportării transfrontaliere a deșeurilor și eliminărilor acestora, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 637 din 27.05.2003, lista „A-1030” și Convenția de la Basel, s-a creat un pericol

iminent întru cauzarea de daune esențiale sănătății populației și mediului.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, instanța a reținut că, în drept, faptele inculpatului întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute la art. 46, 224 alin. (1) Cod penal, după indicii calificativi: *încălcarea regulilor stabilite ce țin de păstrarea, transportarea, utilizarea substanțelor, materialelor și deșeurilor toxice și a altor substanțe chimice, care creează pericolul cauzării de daune esențiale sănătății populației și mediului, comisă de grup criminal organizat.*

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procurorul în Procuratura pentru combaterea crimelor organizate și cauze speciale, oficiul nord, Tatiana Rusu, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței în cauză, rejudecarea cauzei penale și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care a încasa de la Catranji Ivan în contul statului suma de 9240 lei în calitate de cheltuieli judiciare.

3.1. În motivarea temeiniciei apelului a declarat că în cadrul instrumentării cauzei penale în care este vizat Catranji Ivan au fost dispuse efectuarea expertizelor judiciare, și concluziile cărora au fost consemnate în raportul de expertiză judiciară nr.34/12/l-R-866 din 15.03.2018: - 2520 lei (f.d.51-55 vol.III), raportul de expertiză judiciară nr. 34/12/l-R-1201 din 22.03.2018: - 2520 lei (f.d. 65-68 vol. III), raportul de expertiză judiciară nr. 34/12/l-R-1518 din 21.04.2018: - 4200 lei (f.d. 6-16vol. IV).

Datorită concluziilor formulate în rapoartele subliniate a fost posibilă stabilirea categoriei substanței otrăvitoare și cantitatea acesteia, cât și faptul dacă substanța chimică, otrăvitoare - „mercur” prezintă pericol iminent întru cauzarea de daune esențiale sănătății populației și mediului. Potrivit prevederilor art. 227 alin. (1), alin. (2) pct. 5), 229 alin. (1) Cod de procedură penală, în contextul celor expuse consideră aplicabile normele legale în prezentul caz. Având în vedere norma expusă, este evident că solicitarea acuzatorului de stat era mai mult decât motivată, iar instanța de judecată urma să încaseze cheltuielile judiciare din contul inculpatului Catranji Ivan, în mărime de 9240 lei, cheltuieli suportate pentru efectuarea expertizelor judiciare.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 05 decembrie 2018, a fost respins, ca nefondat, apelul declarat de către procuror, cu menținerea sentinței.

4.1. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a menționat că, făcând o apreciere obiectivă a aspectelor de fapt și de drept ale cauzei prin prisma bazei probante administrate de către organul de urmărire penală, a ajuns la concluzia privind legalitatea sentinței adoptate în partea încadrării juridice a acțiunilor inculpatului în

baza art. 46, 224 alin. (1) Cod penal.

Cu referire la argumentul invocat în cererea de apel declarată de către partea acuzării, instanța de apel a considerat neîntemeiată cerința apelantului privind necesitatea încasării de la inculpatul Catranji Ivan a sumei de 9240 lei, cu titlu de cost pentru efectuarea expertizelor judiciare.

În acest sens, instanța de apel a relevat că, apelantul nu a indicat în temeiul cărei prevederi legale instanța de judecată ar fi obligată să încaseze sumele date de la inculpat. În cererea de apel fiind indicat doar că cerința respectivă este întemeiată pe prevederile art. art. 227 - 229 Cod de procedură penală.

Totodată, legiuitorul a stipulat expres în art. 229 alin. (1) Cod de procedură penală, că, cheltuielile judiciare sînt suportate de condamnat sau sînt trecute în contul statului.

Astfel, instanța de apel a considerat neîntemeiată cererea părții acuzării privind încasarea de la inculpatul Catranji Ivan a sumei de 9240 lei cu titlu de cost pentru efectuarea expertizelor judiciare.

Mai mult, în context, instanța de apel a reiterat că, suportarea cheltuielilor respective de către Stat, constituie o obligație pozitivă a acestuia, în sensul prevederilor CEDO.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procuror, prin care, indicând temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei instanței de apel, cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, într-un alt complet de judecată, invocând argumente similare celor invocate în cererea de apel.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității recursului declarat din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi

atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

În speță, se reține că recurentul contestă decizia instanței de apel, indicând temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, în sensul că *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția*, criticând decizia instanței de apel anume în partea motivării soluției acesteia privind respingerea solicitării procurorului de încasare din contul inculpatului a cheltuielilor suportate pentru efectuarea rapoartelor de expertiză judiciară în prezenta cauză penală.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că temeiul și motivele invocate de recurent în susținerea acestui temei nu sau confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, argumentând în acest context următoarele.

Colegiul penal analizând textul deciziei atacate în coraport cu motivele invocate de recurent, atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii contestate, inclusiv cele reproduse în *pct. 4.1.* din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de apel a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind chestiunea cheltuielilor judiciare în strictă conformitate cu normele de procedură penală, corect ținând cont de prevederile art. 385 alin. (1) pct. 14), 227 alin. (1) și (3) Cod de procedură penală, care prescriu expres că la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează cine și în ce proporție trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare, suportate pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal, care se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate, instanțele just, argumentat și în limitele competenței legale statuând că, în speță, cheltuielile pentru extradarea inculpatului, urmează a fi făcute din contul mijloacelor bugetului de stat, instanța de apel pronunțându-se argumentat asupra tuturor motivelor invocate în apelul acuzării în aspectul vizat.

Pe lângă aceasta, potrivit argumentelor invocate și reproduse în *pct. 5.* din prezenta decizie, este întemeiat doar pe critica modului în care instanța de apel a apreciat circumstanțele cauzei în latura cheltuielilor judiciare.

Însă, pornind de la relevanțele art. 229 alin. (1) și (3), 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, instanța de judecată *poate* obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, instanța *poate* elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parțial, condamnatul, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor

examine de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în latura cheltuielilor judiciare în alt sens decât cel pe care îl propune acuzarea este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursurile ordinare la fel este lipsită de orice temei legal.

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel, menținând sentința, nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârea contestată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, și că recursul ordinar declarat este unul vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 2) și 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Pasat Liliana, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 05 decembrie 2018, în cauza penală privindu-l pe **Catranji Ivan Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la **08 mai 2019**.

Președinte:

Diaconu Iurie

Judecători:

Guzun Ion

Catan Liliana